

عنوان مقاله:

تهاجمی شدن سیاست خارجی ترکیه در قبال سوریه در فاصله سالهای (۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰)

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین المللی، دوره 13، شماره 46 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیامک کاکایی - دانشجوی دکترا، گروه روابط بین الملل، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال

سید جلال دهقانی فیروزآبادی - هیات علمی

سید اسدالله اطهری - رئیس گروه ترکیه شناسی در پژوهشکده تحقیقات استراتژیک

خلاصه مقاله:

تحولات سوریه پس از ۲۰۱۱ موجب اتخاذ مواضع و سیاست های متعارض از سوی بازیگران منطقه ای و بین المللی در قبال ناآرامی های این کشور شد. ترکیه در همسایگی سوریه اقدام به سازماندهی و حمایت از مخالفان سوری کرد که نهایتاً به مداخله نظامی انجامید. چینی اقدامی نه تنها بر پیچیدگی بحران سوریه افزود، بلکه نتایج داخلی و منطقه ای آن تهاجمی شدن سیاست خارجی ترکیه را در پی داشت. این پژوهش به دنبال بررسی و پاسخ به این سوال است که عوامل موثر در تهاجمی شدن سیاست خارجی ترکیه در قبال سوریه در فاصله سالهای ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰ کدام است؟ در پاسخ به این پرسش فرضیه های متعددی مطرح می شود. اینکه سیاست ترکیه در این دوره تحت تاثیر افزایش فعالیت گروههای شورشی و جنگهای نیابتی در داخل سوریه و به موازات آن تحرکات سیاسی و نظامی کردها در مناطق شمالی این کشور قرار گرفت. هم زمان آنکارا در صدد افزایش قدرت منطقه ای برآمد که مجموعه این تحولات موجب درگیرانه تر شدن سیاست خارجی ترکیه شده است. روش تحقیق مقاله تحلیلی-تبیینی با استفاده جمع آوری داده ها از کتاب و اسناد است. در راستای تبیین و تحلیل مبنایی موضوع تحقیق از نظریه رئالیسم تهاجمی جان مرشایمر بهره گرفته می شود.

کلمات کلیدی:

رئالیسم تهاجمی، هژمون منطقه ای، تنش منطقه ای، ترکیه، سوریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1384607>

